

Oponentský posudek bakalářské práce Lucie Kvočákové, *Autoportréty predstaviteľov košickej moderny zo zbierky Vojtecha Löfflera*, FFUK Praha 2014

Autorka spojila ve své bakalářské práci dvě roviny: fenomén košické moderny (správně v práci uvádí *fenomén*, a nikoliv školu nebo styl) a nezvyklou sbírku autoportrétů, které sbíral v Košicích sochař Vojtěch Löffler. Logicky Kvočáková postupuje od obecného k jednotlivému: tj. od pojmu košická moderna k osobnosti Vojtěcha Löfflera, kde zdůrazňuje jeho sběratelskou činnost. Příklady, které analyzuje ve své práci, demonstruje na pěti umělcích. Tento postup je jistě legitimní, poněkud však zahaluje do temnoty konstatování autorky, že ve sbírce bylo 130 autoportrétů. Bohužel se nedozvíme, jací umělci byli zastoupeni, víme jen o oněch pěti vybraných (Jakoby, Bauer, Feld, Sokol a Oravec). Také není jasně řečeno, proč. se tak Löffler zabýval autoportrétem, zda jej také reflektoval ve své tvorbě nebo to byl náhodný akt prvního impulsu, z něhož se stalo pravidlo. Autorka se odkazuje na historii autoportrétu na Slovensku od Z. Rusinové, nicméně některé současné přístupy chápání a interpretace autoportrétu bych ocenil (např. Laura Cumming, *Face to the World*. New York 2010).

Lucia Kvočáková napsala práci, která snad poprvé důkladněji sleduje sbírku košického sochaře, a to šikovně ve spojitosti s fenoménem košické moderny, i když Feldovy a snad i Oravcovy práce s ní nemají již mnoho společného. Napsala práci věcnou, svého druhu objevnou, a ale také náležitě úspornou. Pro její význam a otevření nového tématu ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 25. 8. 2014

Prof. Vojtěch Lahoda